

duktion, før de unge landmænd vil gå ind og købe.

Så det er jo et frit marked i dag. Hvorfor vil man så begrænse landmandens mulighed for at udvikle sin produktion ved at sætte arealkrav? Hvorfor vil man give andre muligheder til dem, der taber et udbud, f.eks. ældre landmænd, der har mindre jord? Hvorfor vil man give dem et fortrin, fordi de tabte udbudsrunder? Hvad er det for en hensigt, Det Radikale Venstre har med at kun at tale om de mindres muligheder. De er jo allerede til stede i dag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, hr. Thor Gunnar Kofoed vil give mig ret i, at hvordan virkeligheden opfattes på landet afhænger meget af, hvem det er, man spørger. Om det er den lille, den mellemstore eller den helt store landmand. Og det er jo fair nok. Der er også nogle interesser modsætninger her, som alle erkender, også erhvervet selv, og at der skal findes en balance. Det har erhvervet også selv forsøgt i deres udspil til kompromis, hvad jeg finder højst værdifuldt, at man der erkender, at der er nogle interesser modsætninger, som man bliver nødt til at kigge på. Det er ikke sådan, at alle bare bliver glade, hvis vi fjerner alle reglerne. Sådan er det ikke.

Så kan man spørge sig selv om, hvordan vi regulerer på den bedste måde, og der er vi nok til sinds at sige, at jo mere enkelt, vi kan gøre det, og jo færre af de store, vi kan genere, jo bedre. Der tror vi altså, at det er bedre at have et øvre loft, for det er meget, meget få procent af de nuværende landmænd, der overhovedet vil blive berørt. Det er klart, at de, der allerede er så store, må så have lov til at forblive det, men ud over det er det meget få, det vil ramme. Jeg vil skyde på langt færre end dem, der i dag rammes af fortrinsstillingen.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Den fortrinsstilling, som man hænger meget fast i, hvor mange har fordel af den i forhold til, hvor mange der bliver chikaneret af den? Hvis man ser på, hvor meget det har skabt af nabostrid ude i landdistrikterne, fordi man lige pludselig er begyndt at kæmpe om en ejendom, fordi man har tabt et udbud.

Det er også et problem i den landbrugskultur, der er derude. Rent faktisk har alle jo som udgangspunkt haft den samme mulighed for at

byde på en ejendom, og når man så taber, så giver fortrinsstillingen en mulighed for at byde ind efterfølgende og gøre en skade på den, der vandt. Synes hr. Martin Lidegaard, at det er en god, liberalistisk tankegang?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Som det er fremgået både af mit tidligere indlæg og mit sidste svar til hr. Thor Gunnar Kofoed, så erkender vi, at der er et problem med fortrinsstilling, og vi foreslår netop en alternativ løsning. Dermed har jeg vist besvaret spørgsmålet.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hr. Martin Lidegaard ønsker et mangfoldigt landbrug, og det er for mig hele viften, men hr. Martin Lidegaard har taget et enkelt lidt visent blad af, som han står og flagrer med ude i den ene side. Skulle der ikke også være mulighed for lidt dynamik i den anden side?

Og erkender hr. Martin Lidegaard ikke, at der i mange tilfælde er forskel på det arbejdsbehov, der er, hvis man har dyreproduktion eller man har planteproduktion? Der er altså et skisma dér.

Men det, der får mig ind på det her, er, at hr. Martin Lidegaard faktisk var inde på at sige, at vi kunne undvære fortrinsstillingen, og næsten i samme åndedrag blev det sagt, at det kun var meget få procent, der var oppe at støde mod loftet ved, at vi giver tilladelse til det her. Jamen gør det så noget, at vi afskaffer det her og giver de få lov til at komme derop? Så har vi da ingen problemer. Var det ikke en god idé?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Sagen er, at de få, vi snakker om her, samtidig er de mest kapitalstærke landmænd i Danmark og derfor sandsynligvis vil være dem, som vil vokse hurtigst og arealmæssigt mest. Så det kunne måske være en idé at lægge et loft dér.

Så vil jeg gerne sige, at det for mig at se er en lidt gammeldags tankegang, hvis man mener, at den eneste form for vækst i ens produktion, man kan få, er ved at få mere jord. For som jeg også lagde op til, kunne jeg sagtens forestille mig, at ved en bedre udnyttelse af foder og den hele drift osv. – vi ved jo, hvor stor forskel der er fra ejendom til ejendom i dag – så ville man kunne få flere dyr med den samme udledning.